

31978L0176

L 54/19

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1978.2.25.

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1978. február 20.)
a titán-dioxid-iparból származó hulladékról

(78/176/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Közgyűlés véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a titán-dioxid iparból származó hulladék káros lehet az emberi egészségre és a környezetre; mivel ebből következően meg kell akadályozni és fokozatosan csökkenteni kell az ilyen hulladék okozta szennyeződést, végső célként ennek teljes kiküszöbölésével;

mivel az Európai Közösségek 1973-as ⁽³⁾ és 1977-es ⁽⁴⁾ környezetvédelmi cselekvési programjai megemlítik, hogy közösségi intézkedés szükséges a titán-dioxid-iparból származó hulladék ellen;

mivel a titán-dioxid iparból származó hulladéokra vonatkozó, a különböző tagállamokban már alkalmazandó vagy előkészület alatt álló rendelkezések közötti minden különbözőség egyenlőtlen versenyfeltételeket hozhat létre, és így közvetlen hatással lehet a közös piac működésére; mivel ezért szükség van a jogközelítésre ezen a területen a Szerződés 100. cikkének rendelkezésével összhangban;

mivel ehhez a jogközelítéshez szükségesnek látszik, hogy ezt megfelelő közösségi tevékenység kíséresse úgy, hogy a környezetvédelem és az életminőség javításának területén a Közösség egyik célja átfogóbb szabályokkal legyen elérhető; mivel ebből következően ennek megvalósításához bizonyos speciális rendelkezéseket kell hozni; mivel a Szerződés 235. cikkét kell alkalmazni tekintettel arra, hogy a Szerződés egyéb módon nem biztosítja az ennek a célnak az eléréséhez szükséges jogkört;

mivel a 75/442/EGK ⁽⁵⁾ irányelv általános jelleggel foglalkozik a hulladék ártalmatlanítással; mivel a titán-dioxid-iparból származó hulladék számára ajánlatos kidolgozni egy speciális rendszert, mely biztosítani fogja, hogy az emberi egészség és a környezet védve legyen az ilyen hulladék ellenőrizetlen kibocsátása, kiengedése, lerakása vagy ártalmatlanítása okozta káros hatások ellen;

mivel ezeknek a célkitűzéseknek az elérése érdekében léteznie kell egy előzetes engedélyezési rendszernek a hulladék kibocsátásával, lerakásával, tárolásával, kiengedésével vagy injektálásával kapcsolatban; mivel az ilyen engedély kiadásánál figyelembe kell venni az adott speciális körülményeket;

mivel a hulladék kibocsátását, lerakását, tárolását, kiengedését és injektálását mind a hulladék ellenőrzésének, mind az érintett környezet ellenőrzésének és felügyeletének kell kísérnie;

mivel a meglévő ipari létesítmények számára a tagállamoknak 1980. július 1-ig programokat kell készíteniük az ilyen hulladék által okozott szennyezés folyamatos csökkentésére a teljes kiküszöbölésük szem előtt tartásával; mivel ezeknek a programoknak rögzíteniük kell a legkésőbb 1987. július 1-jéig elérendő általános csökkentési célokat és jelezniük kell az egyes létesítményeknél végrehajtandó intézkedéseket;

mivel az új ipari létesítmények számára a tagállamoknak ki kell adniuk egy előzetes engedélyt; mivel az ilyen engedélyt meg kell előznie egy környezeti hatástanulmánynak és csak azon cégek számára szabad megadni, amelyek vállalják, hogy a piacon beszerezhető anyagok, eljárások és technológiák közül azokat alkalmazzák, amelyek a legkisebb mértékben károsítják a környezetet,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ennek az irányelvnek a célja a titán-dioxid-iparból származó hulladék okozta szennyezés megakadályozása és folyamatos csökkentése, teljes kiküszöbölésének szem előtt tartásával.

⁽¹⁾ HL C 28., 1976.2.9., 16. o.

⁽²⁾ HL C 131., 1976.6.12., 18. o.

⁽³⁾ HL C 112., 1973.12.20., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 139., 1977.6.13., 3. o.

⁽⁵⁾ HL C 194., 1975.7.25., 39. o.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) szennyezés: a titán-dioxid gyártási folyamatból származó bármely maradéknak az ember által, közvetve vagy közvetlenül, a környezetbe történő olyan kibocsátását jelenti, amely azzal jár, hogy veszélyezteti az emberi egészséget, káros az élő szervezetekre és ökoszisztémákra, az élet minőségét javító tényezőkre, vagy zavarja az adott környezet egyéb jogszerű használatát;
- b) hulladék:
- a titán-dioxid gyártási folyamatból származó bármely olyan maradékanyag, amit a tulajdonos ártalmatlanít vagy ártalmatlanítani köteles a jelenleg érvényben lévő nemzeti szabályozással összhangban,
 - az első francia bekezdésben említett anyagkezelési folyamatából származó bármely maradékanyag;
- c) ártalmatlanítás:
- a hulladék gyűjtése, válogatása, szállítása és kezelése, valamint tárolása és a földfelszínén vagy a földben történő elhelyezése és a talajba való injektálása,
 - a hulladék kibocsátása a felszíni vízbe, talajvízbe és a tengerbe, és a tengeren történő ártalmatlanítása,
 - az újrahasználathoz, a visszanyeréséhez vagy a hasznosításához szükséges átalakítási műveletek;
- d) meglévő ipari létesítmények: a jelen irányelv bejelentésének napján már létrehozott ipari létesítmények;
- e) új ipari létesítmények: azok az ipari létesítmények, amelyek a jelen irányelv érvénybe lépésének a napján létesítés alatt vannak, vagy amelyeket e nap után létesítenek. A meglévő ipari létesítmények olyan kibővítései, melyek az érintett létesítmény helyszíni titán-dioxid termelő kapacitásában évente 15 000 tonna vagy ennél nagyobb növekedéshez vezetnek, új ipari létesítményeknek tekintendők.

2. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékártalmatlanítás az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül történjen, különös tekintettel a következőkre:

- ne veszélyeztesse a vizet, levegőt, talajt, növényzetet és állatokat,
- ne legyen káros hatással a környezetre vagy a tájra.

3. cikk

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a hulladék-képződés megelőzésének, a hulladék hasznosításának és

kezelésének, a nyersanyagok kivonásának és a hulladék újrafelhasználására szolgáló bármely egyéb eljárásnak az ösztönzésére.

4. cikk

(1) A hulladék kibocsátása, ártalmatlanítása, tárolása, kiengedése és injektálása tilos, kivéve, ha ezt előzetesen engedélyezi annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelynek a területén a hulladék keletkezett. Azon tagállam illetékes hatóságának előzetes engedélyét is meg kell szerezni

- amelynek a területén a hulladék kibocsátásra, tárolásra, kiengedésre vagy injektálásra kerül,
- amelynek a területéről a kibocsátás vagy lerakás történik.

(2) Az engedély korlátozott időtartamra is megadható és megújítható.

5. cikk

Kibocsátás vagy lerakás esetén a hatáskörrel rendelkező hatóság, a 2. cikk előírásaival összhangban és az I. melléklettel összhangban megadott információ alapján megadhatja a 4. cikkben említett engedélyt, feltéve, hogy:

- a) a hulladék nem ártalmatlanítható ennél megfelelőbb módon;
- b) a rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretek tükrében végrehajtott értékelés azt mutatja, hogy semmilyen káros hatás nem fog fellépni – sem azonnal, sem a későbbiekben – a vízi környezetben;
- c) semmilyen káros hatással nem lesz a hajózásra, halászatra, szabadidő tevékenységekre, nyersanyagok kitermelésére, sőtalanításra, hal- és kagylótenyésztésre, a tudományos szempontból különleges fontosságú területekre vagy a kérdéses vizek egyéb jogszerű használatára.

6. cikk

Tárolás, kiengedés vagy injektálás esetében a hatáskörrel rendelkező hatóság megadhatja a 4. cikkben említett jóváhagyást a 2. cikk előírásaival összhangban és az I. melléklettel összhangban megadott információk alapján, feltéve, hogy:

- a) a hulladék nem ártalmatlanítható ennél megfelelőbb módon;
- b) a rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretek tükrében végrehajtott kiértékelés azt mutatja, hogy semmilyen káros hatással nem lesz, sem azonnal, sem a későbbiekben, a talajvizekre, a talajra vagy az atmoszférára;
- c) nincs káros hatással a szabadidős tevékenységekre, nyersanyagok kitermelésére, növényekre, állatokra, a tudományos szempontból különösen fontos területekre vagy a kérdéses környezet egyéb jogszerű használatára.

7. cikk

(1) Tekintet nélkül a kérdéses hulladék kezelésének módszerére és mértékére, a hulladék kibocsátását, lerakását, tárolását, kiengedését és injektálását az érintett környezetnek a II. mellékletben említett ellenőrzése kíséri a fizikai, kémiai, biológiai és ökológiai tényezők figyelembevételével.

(2) Az ellenőrzéseket rendszeres időközönként kell végrehajtania a tagállam és azon hatáskörrel rendelkező hatóság által kijelölt egy vagy több testületnek, amely a 4. cikkben előírt jóváhagyást kiadta. Tagállamok közötti határon áterjedő szennyezés esetén a kérdéses testületet közösen kell kijelölniük az érintett feleknek.

(3) Ezen irányelvről szóló értesítéstől számított 1 éven belül a Bizottságnak be kell nyújtania a Tanács számára egy javaslatot az érintett környezet felülvizsgálati és ellenőrzési eljárásaira vonatkozóan. A Tanács az Európai Parlament véleményének és a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményének az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való megjelenésétől számított 6 hónapon belül határozatot hoz a javaslat alapján.

8. cikk

(1) Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megteszi a szükséges lépéseket a következő helyzetek valamelyikének orvoslására, és ha szükséges, meg kell követelnie a kibocsátási, lerakási, tárolási, kiengedési vagy injektálási műveletek felfüggesztését:

- a) ha a II. melléklet A. szakasza 1. pontjában előírt ellenőrzés eredményei azt mutatják, hogy a 4., 5. és 6. cikkben említett előzetes jóváhagyáshoz szükséges feltételeket nem elégítették ki, vagy
- b) ha a II. melléklet A. szakasza 2. pontjában előírt akut toxicitás vizsgálatainak eredményei azt mutatják, hogy túllépték az ebben előírt határértékeket, vagy
- c) ha a II. melléklet B. szakaszában előírt ellenőrzés eredményei az érintett környezet károsodását mutatják ki a vizsgált területen, vagy
- d) ha a kibocsátási vagy lerakási eljárások károsan hatnak a hajózási, halászati, szabadidős tevékenységekre, a nyersanyagok kinyerésére, sótalánításra, hal- és kagylótenyésztésre, tudományos szempontból speciális fontosságú területekre vagy a kérdéses vizek egyéb jogszerű használatára, vagy
- e) ha a tárolási, kiengedési vagy injektálási eljárások károsan hatnak a szabadidős tevékenységekre, a nyersanyagok kinyerésére, a növényekre, állatokra, a tudományos szempontból különösen fontos területekre vagy a kérdéses környezet egyéb jogszerű használatára.

(2) Több érintett tagállam esetén az intézkedéseket egyeztetés után kell meghozni.

9. cikk

(1) A tagállamok programokat dolgoznak ki a meglévő ipari létesítményekből származó hulladék okozta szennyeződés fokozatos csökkentésére és lehetőség szerinti teljes megszüntetésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett programoknak általános célokot kell kitűzniük a folyékony és szilárd halmazállapotú hulladékok és gázok általi szennyezés csökkentésére, amelyeket legkésőbb 1987. július 1-ig kell elérni. A programoknak közbenső célkitűzéseket is kell tartalmazniuk. Ezen kívül információkat kell tartalmazniuk az érintett környezet állapotáról, a szennyezés csökkentésére hozott intézkedésekről és a közvetlenül a gyártási folyamatok által létrehozott hulladék kezelésének módszereiről is.

(3) Az (1) bekezdésben említett programokat legkésőbb 1980. július 1-ig kell elküldeni a Bizottságnak annak érdekében, hogy a Bizottság az összes nemzeti program kézhezvételétől számított 6 hónapon belül a Tanács elé tudja terjeszteni a megfelelő javaslatokat ezeknek a programoknak az összehangolásához a szennyezés csökkentésére és végső fokon a teljes megszüntetésére és a titán-dioxid iparban a versenyfeltételek javítására figyelemmel. A Tanács a Közgyűlés véleményének és a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményének az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított 6 hónapon belül hoz határozatot ezen javaslatok alapján.

(4) A tagállamoknak legkésőbb 1982. január 1-ig kell bevezetniük egy programot.

10. cikk

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében említett programoknak ki kell terjedniük minden meglévő ipari létesítményre és közülük mindegyik figyelembevételével hozott intézkedéseket kell tartalmazniuk.

(2) Amennyiben meghatározott körülmények között egy tagállam úgy tekinti, hogy egy adott létesítmény esetén semmilyen további intézkedésre nincs szükség az irányelv követelményeinek teljesítéséhez, az irányelv kihirdetésétől számított 6 hónapon belül a Bizottság elé kell tárnia azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján erre a következtetésre jutott.

(3) A bizonyítékok bármely szükséges, független ellenőrzésének végrehajtása után a Bizottság egyetérthet a tagállammal abban, hogy nincs szükség semmilyen további intézkedésre az érintett létesítmény esetében. A Bizottságnak 6 hónapon belül közölnie kell egyetértését az indokokkal együtt.

(4) Ha a Bizottság nem ért egyet a tagállammal, az érintett tagállamnak további intézkedéseket kell szerepeltetnie a programban azzal a létesítménnyel kapcsolatban.

(5) Ha a Bizottság egyetért a tagállammal, az egyetértését rendszeres időközönként felülvizsgálja a jelen irányelv rendelkezéseivel összhangban végrehajtott ellenőrzés eredményének tükrében és a gyártási folyamatokban vagy a környezetpolitikai célokban bekövetkezett bármely jelentős mértékű változás tükrében.

11. cikk

Új ipari létesítmények esetén az előzetes engedély megszerzésére kérelmeket kell benyújtani azon tagállam illetékes hatóságaihoz, amelynek területén a létesítmények felépítését javasolják. Az ilyen engedélyeket környezeti hatásvizsgálatnak kell megelőzniük. Előzetes engedély csak olyan vállalatoknak adható, amelyek kötelezettséget vállalnak arra, hogy a beszerezhető anyagok, eljárások és technológiák közül azokat veszik igénybe, amelyek a legkevésbé károsítják a környezetet.

12. cikk

Ezen irányelv sérelme nélkül a tagállamok ennél szigorúbb szabályozást is hozhatnak.

13. cikk

(1) Az irányelv céljainak teljesítése érdekében a tagállamoknak meg kell adniuk a Bizottság számára a következőkkel kapcsolatos minden szükséges információt:

- a 4., 5. és 6. cikk rendelkezéseivel összhangban kiadott engedélyek,
- az érintett környezet 7. cikkel összhangban végrehajtott megfigyelésének eredményei,
- a 8. cikkel összhangban végrehajtott intézkedések.

Ezen kívül az anyagokkal, folyamatokkal és módszerekkel kapcsolatban a 11. cikk értelmében számukra előírt általános információt is meg kell adniuk a Bizottság számára.

(2) Ennek a cikknek az alkalmazása eredményeként megszerzett információk csak ennek az irányelvnek a céljaira használhatók.

(3) A Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai, ezek tisztviselői és egyéb alkalmazottai nem hoznak illetéktelenek tudomására az irányelv értelmében általuk megszerzett információkat és semmiféle olyan információt, amelyre a szakmai titoktartási kötelezettség kiterjed.

(4) A (2) és (3) bekezdés nem akadályozza meg az olyan általános információ vagy felmérések közreadását, melyek nem tartalmaznak meghatározott vállalatokkal vagy vállalatcsoportokkal kapcsolatos információt.

14. cikk

A tagállamok 3 évenként jelentést készítenek a titán-dioxid-iparból származó hulladék okozta szennyeződés megelőzéséről és a szennyezés fokozatos csökkentéséről, és be kell nyújtaniuk ezt a jelentést a Bizottságnak, mely közli tartalmukat a többi tagállammal.

A Bizottságnak 3 évenként jelentést kell küldenie a Tanácsnak és a Közgyűlésnek az irányelv alkalmazásáról.

15. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított 12 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal azoknak a nemzeti jogszabályoknak a szövegeit, amelyeket az irányelv által érintett területen fogadtak el.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. február 20-án.

a Tanács részéről

elnök

Per HÆKKERUP

I. MELLÉKLET

A 4., 5. ÉS 6. CIKKBEN EMLÍTETT ELŐZETES ENGEDÉLY MEGSZERZÉSÉHEZ SZOLGÁLTATANDÓ RÉSZLETES ADATOK**A. Az anyag jellemzői és összetétele:**

1. A lerakott anyag összmenyisége és átlagos összetétele (pl. évi);
2. Halmazállapota (pl. szilárd, iszap, folyékony vagy gáznemű);
3. Tulajdonságok: fizikai (például oldhatóság és sűrűség), kémiai és biokémiai (például oxigén-igény) és biológiai;
4. Toxicitás;
5. Megmaradása (perzisztencia): fizikai, kémiai és biológiai;
6. Felhalmozódása és bio-átalakulása biológiai anyagokban vagy üledékekben;
7. Érzékenysége a fizikai, biológiai és kémiai változásokra és kölcsönhatása az érintett környezetben lévő más szerves és szervetlen anyagokkal;
8. Fertőző anyagok termelődésének vagy az erőforrások (hal, kagyló, stb.) eladhatóságát csökkentő egyéb változások bekövetkezésének valószínűsége.

B. A lerakás vagy kibocsátás helyének jellemzői és ártalmatlanítási módszerek:

1. Hely (például a lerakási vagy kibocsátási terület koordinátái, mélység és távolság a tengerparttól), más területekhez (például üdülőterületekhez, ívó, halkeltető és halász területekhez és kiaknázásra alkalmas erőforrásokhoz) viszonyított elhelyezkedése;
2. Ártalmatlanítási ütem adott időszakonként (például naponkénti, hetenkénti, havonkénti mennyiség);
3. Csomagolási és elkerítési módszerek, ha vannak ilyenek;
4. A javasolt kibocsátási módszerrel elért kezdeti hígulás, különös tekintettel a hajó sebességére;
5. Széttérjedési jellemzők (például az áramlatok, árapályok és a szél hatása a vízszintes szállításra és függőleges keveredésre);
6. Vízjellezők (pl. hőmérséklet, pH, sótartalom, rétegezethez, a szennyezés oxigénindexei – oldott oxigén, kémiai oxigénigény (KOI), biokémiai oxigénigény (BOI), szerves és szervetlen alakban jelenlévő nitrogén, ammóniát is beleértve, szuszpendálódott anyag, egyéb tápanyagok és produktivitás);
7. Tengerfenék (például topográfia, geokémiai és geológiai jellemzők és biológiai produktivitás);
8. Az érintett területen már végrehajtott egyéb lerakások vagy kibocsátások létezése és hatásai (pl. nehézfém háttér adatok és szerves széntartalom).

C. A kiengedési, tárolási vagy injektálási terület jellemzői és ártalmatlanítási módszerek:

1. Földrajzi helyzet;
 2. Szomszédos területek jellemzői;
 3. Csomagolási és elkerítési módszerek, ha vannak ilyenek;
 4. A kiengedés, tárolás és injektálás módszereinek jellemzői, beleértve a vizek, a talaj és a légkör szennyezésének elkerülésére hozott óvintézkedések kiértékelését is.
-

II. MELLÉKLET

ÁRTALMATLANÍTÁS FIGYELEMMEL KÍSÉRÉSE ÉS ELLENŐRZÉSE

A. Hulladék ellenőrzése

Az ártalmatlanítási műveleteket a következőknek kell kíséreniük:

1. A hulladék mennyiségének, összetételének és toxicitásának ellenőrzései, annak biztosítására, hogy az előzetes engedélyezés 4., 5. és 6. cikkeiben előírt feltételei teljesüljenek;
2. Akut toxicitás vizsgálatai bizonyos puhatestű, rákféle, hal- és plankton fajokon, lehetőleg a kibocsátási területeken általában megtalálható fajokon. Ezen túlmenően, az apró tengeri rákfajok (*Artemia salina*) mintáin is vizsgálatokat kell végrehajtani.

36 órás időtartam során 1/5 000-es kiáramlási hígítás mellett ezeknek a vizsgálatoknak nem szabad:

- több mint 20 % halálozási arányszámot jelezniük a vizsgált fajok felnőtt példányait tekintve,
- és a lárva alakok esetében a halálozási aránynak nem szabad túllépnie az ellenőrző csoportnál kapott halálozási arányt.

B. Az érintett környezet figyelemmel kísérése és ellenőrzése

- I. Édesvízbe vagy tengerbe történő kibocsátás vagy lerakás esetén az ilyen ellenőrzéseknek a következő három dologgal kell kapcsolatban lenniük: vízoszlop, élő anyag és üledékek. A kibocsátások által érintett terület állapotának rendszeres időközönkénti ellenőrzései lehetővé teszik az érintett környezet alakulásának követését.

Az ellenőrzésnek a következők meghatározásából kell állnia:

1. pH;
2. oldott oxigén;
3. zavarosodás;
4. hidratált vas-oxidok és hidroxidok szuszpenzióban;
5. mérgező fémek a vízben, szuszpendálódott szilárd anyagokban, üledékekben és a felhalmozódásuk a kiválasztott tengerfenéki és nyíltvízi organizmusokban;
6. a növényvilág és állatvilág változatossága, relatív és abszolút sokasága.

II. Tárolás, kiengedés vagy injektálás esetén az ellenőrzésnek a következőket kell tartalmaznia:

1. vizsgálatokat annak biztosítására, hogy nem szennyeződtek-e a felszíni vizek és talajvizek. Ezeknek a vizsgálatoknak a következők méréseit kell tartalmazniuk:
 - savasság,
 - vastartalom (oldható és szemcsés),
 - kalciumtartalom,
 - toxikus fémtartalom (oldható és szemcsés), ha van ilyen.
2. ahol szükséges, vizsgálatokat kell végrehajtani annak meghatározására, hogy érte-e valamilyen káros hatás az altalajok szerkezetét;
3. a kiengedési, tárolási vagy injektálási hely környezetében lévő terület általános ökológiai kiértékelése.